

הלכות הדף היומי

מסכת יבמות

תוכן

- א. אמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים ... תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני ... בעדי הזמה.....1
- ב. אין האשה נאמנת לומר מת יבמי שאנשא.....2
- ג. עד אחד נאמן ביבמה מק"ו.....3
- ד. אפילו לא נתגרשה אלא מאישה פסולה לכהונה והיינו ריח הגט דפוסל בכהונה....3
- ה. מי שהלכה אשתו למדה"י באו ואמרו לו מתה אשתך ונשא את אחותה ואח"כ באת אשתו מותרת לחזור.....4
- ו. ומותר בקרובות שניה ושניה מותרת בקרוביו ואם מתה ראשונה מותר בשניה.....5
- ז. אמרו לו מתה אשתו ונשא את אחותה ואחר כך אמרו לו קיימת היתה ומתה הולד ראשון ממזר והאחרון אין ממזר.....5
- ח. דאזיל אשתו וניסו למדינת הים ... אשת גיסו אסירא אשתו שריא ולא אמרינן מתוך שנאסרה אשת גיסו אגיסו תיאסר אשתו עליו.....5
- ט. כל עריות שבתורה אין צריכות הימנו גט חוץ מאשת איש שנשאת על פי ב"ד ... אף אשת אח.....6
- י. שקדש אחיו את האשה והלך למדינת הים ושמע שמת אחיו ועמד ונשא את אשתו דאמרי אינשי הך קמא תנאה הוה ליה בקדושין והאי שפיר נסיב.....7
- יא. שקידש את אשה והלכה למדינת הים ושמע שמתה עמד ונשא את אחותה דאמרי אינשי הך קמיתא תנאי הוה ליה בקדושיה והאי שפיר נסיב.....7

דף צד.

א. אמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים ... תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני... בעדי הזמה

כבר התבאר דף עב. שהאשה¹ שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואחר כך מת בנך, ואינך זקוקה ליבום, ונשאת על סמך זה, ואחר כך נודע בכך שחילוף היו הדברים תצא, שהרי זקוקה היא ליבום,

¹ רמב"ם הלכות יבום וחליצה פרק ג הלכה יט

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

והולד מהשני כשר. שאיסור יבמה לשוק אינו אלא לאו ואין ממזר מחייבי לאוין².

אמרו לה³ מת בנך ואחר כך מת בעליך ונתיבמה, ואחר כך נודע שחילוף היו הדברים תצא, והולד שנולד לפני השמועה או לאחר השמועה ממזר.

במה דברים אמורים⁴ כשנודע שחילוף הדברים בכך שהוזמו עדים הראשונים, או שהעיד עד אחד ובאו שנים ואמרו חילוף הדברים⁵, אך אם הוכחשו העדים הראשונים אין הולד ממזר.

ב. אין האשה נאמנת לומר מת יבמי שאנשא

כשם⁶ שהאשה נאמנת לומר מת בעלה שתנשא שודאי לא תשקר שחמור עלה איסור אשת איש שהיא בכרת, כך היא נאמנת לומר שמת בעלה ותתייבם, וכל שכן הוא שנאמינה, שהרי יש כאן שניים איסור אשת איש ואיסור אשת אה בחייו ובודאי אינה משקרת.

אבל אינה נאמנת לומר מת יבמה שתנשא לשוק, הואיל ואין כאן אלא איסור לאו דלא תהיה אשת המת החוצה חוששים שמא הוא קל בעיניה ולא האמינו לה ומחמת שאינה אוהבת את יבמה אמרה כן.

לפיכך אשה שהלכה היא ובעלה ויבמה למדינת הים ובאה ואמרה מת בעלי ואח"כ מת יבמי או מת יבמי ואחר כך מת בעלי, אינה נאמנת לינשא לשוק, שלמרות שעל מיתת בעלה מאמינים לה שהוא איסור חמור בעיניה ומדייקת בדבר, על מיתת יבמה אין מאמינים לה שהוא קל בעיניה.

ומטעם זה בזמנינו שיש חרם דר' גרשום שלא לישא אשה על אשתו, אין האיש נאמן לומר מתה אשתו, שמא מחמת שקל בעיניו איסור זה אומר כך⁷. וי"א⁸ שנאמן כדן עד אחד.

² מ"מ שם

³ רמב"ם שם.

⁴ שהרמב"ם שינה בכוונה וכתב דנודע שחילוף היו הדברים, דמשמע דנודע בבירור גמור, ובמשנה נאמר שאח"כ באו ואמרו לה שחילוף הדברים, ודברי רבינו הוא עפ"י מסקנת הגמרא דמוקי ר' אחא בר מניומי המתניתין בעידי הזמה, אבל בהכחשה אין הולד ממזר דמאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני יע"ש. יד המלך לר' אלעזר סג"ל נכד לבעל ה'נודע ביהודה'. שם וכן הוא בתו"ש יבמות י ג

⁵ ואין דבריו של אחד במקום שנים ואף על גב דקתני ואמרו לו הכי נמי תנן בריש פירקין ורוצה לומר בעד אחד. שושנים לדוד במשנה שם

⁶ שו"ע ונו"כ אבה"ע"ז קנה א

⁷ ב"ש שם א

⁸ עיין בת' נו"ב האה"ע סי' ל"ג בד"ה העולה כתב שדברי הב"ש בזה אינם מוכרחים ע"ש גם בס' קרבן נתנאל פ"י דיבמות אות ק' חולק על הב"ש בזה עיין שם. גם בתשובת בית אפרים האה"ע סימן א' בדבור המתחיל

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ג. עד אחד נאמן ביבמה מק"ז

כבר התבאר לעיל דף צג: שכשם שהאמינו חכמים⁹ לעד אחד להעיד לאשה שמת בעלה ותינשא לשוק, כמבואר לעיל דף פז: כך האמינו לעד אחד להעיד ליבמה שמת בעלה, ותתייבם על פיו, או לומר מת בעלך תחלה ואח"כ מת בנך והרי אינך זקוקה ליבם, ואפילו עבד או שפחה או אשה או גוי מסיח לפי תומו או עד מפי עד נאמן להעיד במיתת היבם, כמו שנאמן במיתת הבעל, שמכיון שהוא דבר העתיד להתגלות¹⁰, תקנו רבנן משום תקנת ענונה להאמין להם¹¹. ודין עדות זו לענין עדות המכחישינן זה את זה במיתת היבם, כדין עדים מכחישינן זה את זה במיתת הבעל.

י"א¹² שכמו כן עד אחד נאמן להעיד שמת יבמה ותינשא לשוק על פיו, וי"א¹³ שאין עד אחד נאמן לומר שמת יבמה, להתירה להנשא. ויש לסמוך על הדעה הראשונה בעת הדחק ובמקום עיגון.

ד. אפילו לא נתגרשה אלא מאישה פסולה לכהונה והיינו ריח הגט דפוסל בכהונה

ועוד כתב דהך דינא דהב"ש צ"ע די"ל דשפיר מהימן עד א' משום דהוי מלתא דעבידי לגלויי וכמדומה שאין נוהגין עתה לדקדק בזה כלל כי מי שבא אליו כתב מאוהבו ממרחקים שמתה אשתו נושא אשה על פיו ואין מדקדקין אחריו למחות בידו כלל עכ"ד. גם בס' ישועות יעקב בס' קנ"ח סק"א חולק על הב"ש בזה דכיון דאינו רק מלתא דרבנן נאמן עד א' אף דאיתחזק איסורא ובפרט במילתא דעל"ג ע"ש. פתחי תשובה אבן העזר סימן א ס"ק יד

⁹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז קנח ג

¹⁰ אולם בדבר שאינו עתיד להגלות אינו נאמן כגון שהעיד על יבם כי זנתה אמו וילדתו משך י"ב חדשים ושני שבועות אחר פרידת בעלה ממנה אשר הרחיק נדוד, וממילא אינו אחיו מן האב של בעל אשה זו. כיון שאינו עבידא לאיגלווי עד אחד אינו נאמן. עיין פ"ת שם ג משו"ת מנחת עני

¹¹ וב"ח כתב אם ע"א מעיד שניתן לו בן והיבם לפנינו יש להחמיר דלא שייך עיגון דהא היבם לפנינו והביא רא"י מדלא כתב הטור בס' קנ"ו דברי הרמב"ם דמיקל גם שניתן לו בן ואישתמטא דברי הטור שם שהביא דברי הרמב"ם גם קשה איך כתב להחמיר וליתן חליצ' הא יש לחוש שמא דברי העד אמת ואתה מצריך כרוז לכהונה וכשיש לה בן וע"א מעיד דמת הבן ואח"כ הבעל נאמן אף על פי שהוצי' אות' מחזקה מ"מ להכניסה לרשות היבם נאמן ע"א וכ"כ התוס' והרא"ש פ' האשה דף צ"ד ועיין תשו' מהר"י מינץ סימן י"ד. ב"ש שם ב

¹² דעת המחבר והלבוש שם

¹³ דעת הרמ"א שם והנה כל הפוסקים מקילין בזה לבד הרא"ש הוא המחמיר ועיין תשו' מהר"ק ותשו' מהר"ם ס' ל"ו וק"ל ותשו' מהר"ם פד"ו ס' פ"ד ותשו' ר"י לבית הלוי ס' י"ב כולם מסכימין בעת הדחק ועיגון יש להקל וכן עד מפי עד נאמן וכ"כ בד"מ וב"ח. ב"ש שם ב

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

כבר התבאר לעיל דף נב. שכהן אסור מן התורה בגרושה שנאמר (שם) וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה יִמְאָשָׁה לֹא יִקְחוּ גוֹי וְלֹא שֵׁנָא נִתְגַּרְשָׁה מִן הַאִירוֹסִין אוּ מִן הַנִּישׁוּאִין נִקְרָאת גְרוּשָׁה וְאִסּוּרָה לּוֹ מִן הַתּוֹרָה, וְאִפִּילוּ רִיחַ הַגֵּט פּוֹסֵל בְּכַהֲנָה וְכוּפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא.

כיצד הוא ריח הגט, כגון שאמר לה בעלה הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם, אף על גב שלא הותרה בזה הגט לעולם, בכל זאת פסולה לכהונה, ואם היה בעלה זה שאמר לה כן כהן אסור להחזירה לו, ואם הוא ישראל ומת אח"כ אסורה לינשא לכהן אפילו להדיוט, ואפילו לא נתגרשה אלא מחמת שיעצא עליה קול של קידושין בעלמא, ואף על פי שהוא ברור שאין ממש באותן קידושין ולא ניתן הגט אלא לחומרא בעלמא ובית דין הצריכוהו לכך להפסיק הקול, זהו נקרא ריח הגט מדרבנן ופסלה לכהונה. אבל אם נתן לה בעלה מחמת הקול מעצמו¹⁴, וכן אם נתן גט ממש על תנאי ולא נתקיים התנאי, נעקר הגט מעיקרו ואינו פוסל לכהונה, דאפילו ריח הגט לא מיקרי, לפיכך יכול אפילו כהן לכתחלה לגרש את אשתו על תנאי, ואם לא נתקיים התנאי יוכל להחזירה.

ה. מי שהלכה אשתו למדה"י באו ואמרו לו מתה אשתך ונשא את אחותה ואח"כ באת אשתו מותרת לחזור

כבר התבאר לעיל דף צא. מי שהלכה¹⁵ אשתו הנשואה למדינה אחרת, ובאו עדים¹⁶ והעידו שמתה, ונשא את אחותה שהיא פנוייה, ואחר כך נודע שלא מתה אשתו ובאה, אין הקידושין תופסים באחותה ומותרת אשתו לחזור לו, שהכל יודעים שבטעות נשא את אחותה¹⁷, ולא נאסרה אשתו הראשונה עליו, וביאת אחותה כביאת זנות ואין זנות שמזנה עם אחות אשתו אפילו במזיד אוסר אשתו עליו, דכתיב בסוטה (במדבר ה פסוק יג) וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הַ, שכיבתה אוסר אותה ואין שכיבת אחותה אוסר אותה.

דף צד:

¹⁴ באר היטב ה

¹⁵ שו"ע ונו"כ אבהע"ז טו כז

¹⁶ דוקא עדים אבל ע"א אינו נאמן שמתה אשתו שישא אחותה גם אינו נאמן ע"א שמעיד שאשתו מת ורוצה לישא אשה אחרת משום הר"ג. ב"ש שם כ.

¹⁷ דהכא ליכא למימר שמא יאמרו תנאי היה בנישואין, כדלהלן בקידוש את אשתו, דכולי עלמא ידעי דאין אדם משים בעילתו בעילת זנות, והילכך קים להו לכולי עלמא דנישואי שנייה אינה כלום

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ו. ומותר בקרובות שניה ושניה מותרת בקרוביו ואם מתה

ראשונה מותר בשניה

כיון שהתבאר שכשנשא אחות אשתו בטעות, אין אשתו הנשואה נאסרת לו ואין קידושין תופסין כלל באחותה, לפיכך הראשונה מותרת לו, והוא מותר בקרובות שנייה, כגון בתה או אמה, וי"א שאינו מותר אלא לאחר מיתתה¹⁸, והשנייה מותרת בקרוביו, שהרי ידוע לכל שלא היתה אשתו מעולם. מתה בין הראשונה בין השנייה מותר בנשאת בין שהיתה אחות נשואתו בין שהיתה אחות ארוסתו, שהרי פקע איסור אחות אשה.

ז. אמרו לו מתה אשתו ונשא את אחותה ואחר כך אמרו לו

קיימת היתה ומתה הולד ראשון ממזר והאחרון אין ממזר

אמרו לו¹⁹ מתה אשתך ונשא את אחותה, ואח"כ אמרו לו קיימת היתה ועכשיו מתה, הולד מאשתו כשר שהרי אין קידושין תופסין באחותה ואין אשתו אסורה עליו. והולד הראשון כלומר הולד שנולד מהשניה קודם שמתה הראשונה ממזר הוא, שהרי נולד מן הערוה, והאחרון שנולד לאחר שמתה אינו ממזר.

ח. דאזיל אשתו וגיסו למדינת הים ... אשת גיסו אסירא

אשתו שריא ולא אמרינן מתוך שנאסרה אשת גיסו אגיסו

תיאסר אשתו עליו

¹⁸ כתב בדרישה וב"ח דוקא אחר מיתת השניה מותר ליקח בתה ולא בחייה, ומ"ז חולק עליהם וכתב שבבת אנוסתו איכא חשש זנות ולכן נאסרה בחיה, אבל כאן נשא בטעות וליכא חשש זנות ולא חשדינן אותה, מיהו קצת ראייה לדבריהם מדהוא אסור בקרובות אנוסתו ובודאי ליכא חשש דיבוא עוד באונס עליה אלא כיון דהיו יחדיו בקירוב בשר אף על גב בתחלה באונס או בטעות מ"מ יש חשש זנות עכשיו. ב"ש שם כא. ועיין במל"מ פ"ב מהא"ב דין י"א שהבי' דבריהם וכתב שלא ישרו בעיניו (מטעמים שביאר שם) ובירורן של דברים לדעתו ז"ל הוא דמותר אף בחיי השניה ולא דמי לבת אנוסתו מתרי טעמי הדא דשאני הכא שהיו שניהם שונגים שהיו סבורים שמתה הראשונה ומש"ה לא גזרו רבנן (ואף אם היא היתה מזידה רק הוא היה שונג או אנוס. ג"כ דעתו דלא גזרו דהכל תלוי בדידיה. אלא שזה אינו ברור בעינינו כ"כ) ועוד דהכא אין מעם שיאסור בקרובות שניה דאף אם לא ישא קרובות שני' הרי השני' באה לבקר את אחותה ואיכא חשש זנות נמצא דבמה שנאסור אותו בקרובות שניה לא הועלנו כלום. וכתב דב' הטעמים הם אמת לדינא ונ"מ דאף אם מתה (או נתגרשה) הראשונה מותר בקרובות השניה אף בחיי השני' מטעם הא'.

¹⁹ שו"ע ונו"כ שם כמ

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

היתה אחות אשתו נשואה²⁰, והלכה אשתו ובעל אחות אשתו למדינה אחרת, ובאו ואמרו לו מתה אשתך וגיסך בעל אחותה, ועמד הוא ונשא אחות אשתו, ואחר כך באו אשתו וגיסו, אחות אשתו צריכה ממנו גט, בין אם נשאת לו על פי שני עדים שאמרו לו שמת גיסו או נשאת לו על פי עד אחד שהתירוה לו בית דין על פיו, שהרי בזה דינה כאשת איש שאמרו לה שמת בעלה ועמדה ונישאת ובא בעלה שצריכה גט משניהם כמו שהתבאר לעיל דף פז.

ומכיון שאחות אשתו הנשואה צריכה ממנו גט²¹, נאסרה עליו גם אשתו, שהרי היא אחות גרושתו, לא שנא היתה אשתו בנישואין או באירוסין.

ט. כל עריות שבתורה אין צריכות הימנו גט חוץ מאשת איש שנשאת על פי ב"ד ... אף אשת אח

נתבאר לעיל דף צא. שכל שאר עריות שנשאן בחזקת היתר ונמצאו ערוה, אינן צריכות גט, שאין קידושין תופשין בעריות, וכן כל זנות שמונה עם הקרובות הנאסרות עליו מחמת אשתו אפילו במזיד, אין אוסרין אשתו עליו שאין שכיבת אחרת פוסל אותה. ומותר בקרובות שנייה, כל זמן שהראשונה שרויה אצלו, וי"א שאינו מותר אלא לאחר שמתה השנייה²².

²⁰ שו"ע ונו"כ שם כח

²¹ ואין להקשות דהא טעמא באשת איש דעלמא לעיל דף פז. שצריכה גט מן השני, הוי משום דחיישינן שמא יאמרו גירשה הראשון ונשאת לזה, אם תצא בלא גט יאמרו אשת איש יוצאה בלא גט, וכיון שצריך זה לגרשה בגט נאסרה על בעלה הראשון אף על פי שהיתה אנוסה, שלא יאמרו עליו שמחזיר גרושתו אחר שנשאת לאחר הוא, והכי גבי אחות אשתו הנשואה הא לא שייך האי טעמא, דכיון שבאה גם אשתו עם גיסו לא יוכלו לומר גיסו גירש אשתו ונשאה הוא, דהא הוי אחות אשתו ואין קידושין תופשין לו בה, ואם כן נאמר תצא אחות אשתו ממנו בלא גט ואשתו נמי תהא מותרת לחזור אליו וגם גיסתו תחזור לגיסו, דלא שייך למימר השתא מחזיר גרושתו מן הנישואין הוא, דמ"מ יש לחוש דזימנין דאתי גיסו תחלה שאז שייך למימר זה גירשה ונשאה זה אחר שמתה אשתו, שהרי כבר אמרו שמתה אשתו וצריכה גט מיד שבא גיסו ואסורה לחזור לגיסו שלא יאמרו מחזיר גרושתו מן הנישואין הוא, ואף אם אחר כך תבא אשתו כיון שכבר נתן גט לאחותה נאסרה אשתו עליו, כי הרואה שגירש אחותה שמא אינו יודע שזו היתה אשתו תחלה ויאמר שזה נושא אחות גרושתו וזה מחזיר גרושתו מן הנישואין. לבוש שם וב"ש כג בשם הרא"ש

²² ב"ש שם כב, ובמל"מ פ"ב מהא"ב דין י"א, מתיר אף בחייה כ"ז שהראשונה שרויה אצלו שאין מעם שיאסור בקרובות שניה דאף אם לא ישא קרובות שני' הרי השני' באה לבקר את אחותה ואיכא חשש זנות נמצא דבמה שנאסור אותו בקרובות שניה לא הועלנו כלום. אבל אם מתה או נתגרש' הראשונה אסור בקרובות שניה עש"ב.

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

נתייבמה²³ בטעות כגון ששמעה שמת בעלה ונתייבמה, ואח"כ בא בעלה, אם היתה נשואת אחיו אינה צריכה גט מן היבם ומותרת לחזור לבעלה אם הוא ישראל²⁴, שהרי היא אנוסה בביאתה שהיתה סבורה שמת בעלה. וי"א²⁵ שאסורה לבעלה מחמת קנס כיון שלא דייקא לפני שנתייבמה.

י. שקדש אחיו את האשה והלך למדינת הים ושמע שמת אחיו ועמד ונשא את אשתו דאמרי אינשי הך קמא תנאה הוה ליה בקידושין והאי שפיר נסיב

אם היתה ארוסה ונתייבמה²⁶ בטעות כנ"ל צריכה גט מן היבם, שגזרו חכמים שמא יאמרו תנאי היה לאחיו בקידושין ולא נתקיים התנאי, וא"כ לא היתה אשת אחיו מעולם וכדין נשאה זה בתורת נישואין ולא בתורת יבום, ולכך צריכה גט שלא יאמרו נשאה יוצאת בלא גט, ומכיון שצריכה גט אסורה לחזור לבעלה שלא יאמרו גרושת אחיו הוא נושא²⁷.

יא. שקידש את אשה והלכה למדינת הים ושמע שמתה עמד ונשא את אחותה דאמרי אינשי הך קמייתא תנאי הוה ליה בקדושיה והא שפיר נסיב

למרות שנתבאר לעיל שמי שהלכה²⁸ אשתו הנשואה למדינה אחרת, ובאו עדים²⁹ והעידו שמתה, ונשא את אחותה שהיא פנוייה, ואחר כך נודע שלא מתה אשתו ובאה, אין הקידושין תופסים באחותה ומותרת אשתו לחזור לו, זהו דוקא בנשואה לו, אך אם קדש אשה³⁰ ועדיין לא נשאה בחופה, והלכה

²³ שו"ע ונו"כ נט ד

²⁴ רמ"א ולבוש שם וע' בס' ק"נ פ"י דיבמות אות ב' שמצדיק דברי הרמ"א דמותרת לבעלה וכתב שגם דעת הר"ף כן ודלא כב"י בברק הבית והב"ש שנמשך אחריו ע"ש

²⁵ ב"ש שם י כדעת בדק הבית שכתב כר"ף

²⁶ שו"ע ונו"כ נט ד

²⁷ אבל בנשואה ליבא למיחש שמא יאמרו תנאי היה לאחיו בנישואין ולא נתקיים, שהכל יודעין שאין אדם מתנה בנישואין שלא ישים בעילתו בעילת זנות, אולם לדעת הב"ש אסורה משום קנס דלא דייקא וכנז'

²⁸ שו"ע ונו"כ אבהע"ז טו כז

²⁹ דוקא עדים אבל ע"א אינו נאמן שמתה אשתו שישא אחותה גם אינו נאמן ע"א שמעיד שאשתו מת ורוצה לישא אשה אחרת משום הר"ג. ב"ש שם כ.

³⁰ שו"ע ונו"כ אבהע"ז טו כז

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

למדינה אחרת, ובאו עדים והעידו שמתה, ונשא את אחותה, ואחר כך נודע שלא מתה, אסור בשתייהן.

וטעם הדבר שאף על גב שקידושי השנייה אין תופשין לו בה שהרי היא אחות אשתו, מכל מקום כיון שהראשונה לא היתה נשואה לו רק מקודשת יש לחשוש שיאמרו אנשים שהיה תנאי בקידושין עם הראשונה ולא נתקיים התנאי, ונתבטלו הקידושין ויאמרו שבדין נשא את השנייה, לפיכך שתיהן אסורות לו, השנייה אסורה לו מן התורה שהרי האמת הוא שלא היה תנאי בקידושיה, והשנייה אחות אשתו ממש היא, והראשונה אסורה לו מפני מראית העין שיאמרו תנאי היה בקידושיה ונתבטלו, וקידושי שנייה קידושין והרי היא אחות אשתו, לפיכך שתיהן צריכות הימנו גט, הראשונה מן התורה והשנייה מדרבנן שלא יאמרו אשת איש יוצאת בלא גט, וכיון שצריכה גט נאסרה עליו ארוסתו שלא יאמרו שהוא ישא אחות גרושתו, וכל הדרכים בדרף פז. באשת איש הם נוהגין בה.